

Disputatio medica inauguralis de scorbuto

<https://hdl.handle.net/1874/342453>

16.

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
SCORBUTO,

QUAM,
AUSPICE DEO OPT. MAX.
Auctoritate Magnifici D. Rectoris,
JOANNIS GEORGII GRAEVII
Politices, Eloquentiae & Historiarum Professo-
ris Ordinarii.

NEC NON
*Amplissimi Senatus Academici Consensu, Nobilissimaeque
Facultatis MEDICAE Decreto*
PRO GRADU DOCTORATUS
Summisque in MEDICINA Honoribus & Privilegiis
rite & legitime consequendis,
Eruditorum examini subicit

RICHARD HUNTLY, ANGLUS.
A. D. 9. Julii, horis locoque solitis.

TRAJECTI ad RHENUM,
Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiae
Typographi, clō lōc xc.

Gravissimo Honoratissimoque VIRO,

D. THOMÆ HUNTLY, Parenti suo optimo, omni amore filiali & officio, ad ultimum usque vitæ terminum à me suspiciendo, colendo.

Ornatissimo, Spectatissimo, Reverendissimo,

D. HENRICO BAGSHAW, S. S. Theolog. Doct. Ecclesiæ Cathedralis Dunelm. Præbendario, atque Houghtoniae Rectori Dignissimo, Divini verbi Præconi facundissimo, Religionis Orthodoxæ propogatori strenuissimo, omni splendore humanitate, & eruditione, conspicuo.

N E C N O N

Doctissimis & admodum venerandis,

D. JOHANNI ALCOCK, A. M. Ecclesiæ Bellingham. Vicario vigilantissimo affini suo plurimum honorando.

D. GULIELMO STOBART, Scholæ Keiperientis moderatori Æquissimo, omni politioris literaturæ consummatissimo.

U T E T

Honoratissimo Dignissimo,

D. ROBERTO SELBY, Medicinæ Practico foelicissimo, Præceptori suo olim benignissimo, amicoque singulari.

*Hancce exercitationem Academicam, in grati animi
Symbolum, ea quâ par est, submissione*

D. D. D.

RICHARDUS HUNTLY.

P R O O E M I U M.

*I*nter quamplurimos hujus seculi morbos, sub quibus miserrimè usque adhuc gemuerint mortales, vix quisquam equidem (ut nostra stat sententia) apparuit, qui majori ferociâ ac frequentia vim suam atque Tyrannidem exercuit, quam hicc de quo impræsentiarum Deo favente verba sumus facturi; tot enim Symptomatis, iisque haud parvi ducendis, stipatus prodit, ut monstri simile videatur, quod quispiam ab illo correptus, ex faucibus suis incolumis evaserit. Nunc proh dolor! supremam Palladis arcem immanitate quadam barbara ac inaudita obsidet, & lacepsit, alias vero artus, totius corporis stabilimenta, tam horrendum in modum sapius labefactione quadam versatili pervadit, ac concurrit, adeo ut exinde debilitas summa, tumores, motus convulsi, aliaque id genus symptomata oriuntur ac propullulant gravissima, atque propterea inter morbos atrocissimos pariter atque frequentissimo jure optimo annumerari potest. Unde magnoperè mihi mirandum venit, morbum hunc longè latèque grassantem, in hoc loco & regione omnes indiscriminatim perimentem, tam rarò Studiosorum ingenia exercuisse, nam (nisi male memini) inter complures Theses, quarum mihi videndi copia fuit, nulla hac de re duobus retrò annis in lucem emanarint; adeo ut si hujus naturam, impolita hac nostra dissertatione minus graphice depinxero, hoc tamen commodi forsàn à me accrescat; ut fœliciora impofterum Scriptorum excitentur provocenturque ingenia, quæ hosti ingruenti imperium seu potius Tyrannidem suam magis ac magis indies proferenti, armis adaptioribus oviam eant & aggrediantur. Faxis D. O. M. ut hæc studiorum meorum primitia in tui nominis gloriam proximique salutem tandem aliquando desinant.

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS

DE

SCORBUTO.

THESIS I.

Corbutus an Medicinæ Proceribus olim innotuerit parum nos equidem mover; quandoquidem nosmet Medicos non Historicos profitemur, & exemplorum excessu obruimur, tantum abest ut horum defectu laboraremus. Neque de nominis Etymologia admodum solliciti tenemur, dummodò ejus naturam explicemus, methodumque medendi ritè instituamus, restat proinde ut definitionem seu potius descriptionem hujus paucis absolvamus, atque ut nobis videtur, describi potest quod sit totius massæ sanguineæ multiplex depravatio, a sale acido fixo plus minus acri ut plurimum oriunda, variis Symptomatis gingivarum sive exesione, sanguinis fluxu uberiore, crurum imbrecillitate, maculisque variegatis hinc inde per totum corpus erumpentibus stipata.

II. Morbi hujusce differentię jam proximè sunt explorandę; quandoquidem ad morbi medelam aggrediendam pariter atque prognosin ejus sceliciter instituendam, vim summam hæc disquisitio habet; ratione autem ipsius effectuum, Scorbutum in calidum, & frigidum, malignum, & contagiosum, durationis, recentem, & inveteratum, accessionis, brumalem, & æstivum generationis hæreditarium, & adventitium dispertiamur; plurimę alię apud Authores differentię occurrunt, sed cum ad artem medicam parum aut nihil spectant, iis omnibus indagandis immorari haud operę erit prætium.

III. Symptomata hunc morbum concomitantia tot & tanta rêvera existunt, ut si singula recensere pergam, dies me citius quam oratio desiceret, atque adeo mirandum non erit modo aliquot à me consultò fuisse prætermisissã. In capite exurgunt dolores pungentes, lancinantes acutissimi pariter atque gravissimi, tremores, vertigo, cephalęa, & Cephalalgia modò vigilię, modò somnolentia omniumque sensuum hebetudo

tanta,

tanta, ut ad pristinos labores obeundos omninò inhabiles fiant; & ut paulò majora canamus, temporis tarctu paralyses, Convulsiones, Epilepsia, Apoplexia, Lethargi & quòtquot sub morborum soporosorum classe comprehendi solent. In ore haud lævia sui indicia manent impressa, uti gingivarum exæsis cum earum tumore, sanguinisque faciliore & uberiore effluxu, sapor scædus & ingratus, copiosior & frequentior salivæ excretio, anhelitus scetor, dentes putridi & vacillantes excruciatifque exquisitissimos perpessi. Sub pectoris domicilio respiratio difficilis, Asthmata, Orthopnoea, præcordiorum anxietas summa, ut animi deliquium sæpenumerò patiuntur ægri, tusses sicæ & Convulsivæ, Cordis palpitatio, & plura alia quam quæ comprehendere verbis; in promptu mihi sit. Ventriculi debilitas, ructus acidi & nidorosi, nausea, & vomitus; à corporis refectione gravemen, & omnia concoctionis læsæ & depravatæ signa perspicacissima; interdum vero fames ab humoris acrimoniam superius ventriculi orificium irritantis, usque adeo intenditur adaugefcitque, ut exinde *σουλίμια κνυπέξια* cum *κνυδιάλγια* toleratu difficillima proveniunt. In Abdomine Colica & passio iliaca, Borborogmoi, Tenesmus, & Dysenteria; urina Protæi, adinstar, vix aut ne vix sub eadem specie apparet, siquidem nunc crassior & rubicundior, nunc tenuis & coloris fermè expers, alias turbida sabulumque rubrum ad maculæ latera fundumque præcipitans. In corporis superficie maculæ variegatæ, summeque prurientes & in ulcera subinde vergentes sese conspiciendas præbent, tandem verò artuum debilitas, lassitudo ossifraga, circa periosteon dolores intensissimi noctu plerumque ingravescentes, motus impotentia, Arthritides vagæ Scorbuticarum nomine insignitæ, virium languor, Cachexia cum multis aliis adeo ut in Scorbuto scilicet graviore (nam omnia illa Syptomata singulis Scorbutis non occurrunt in his enim pauciora in aliis plura) affirmare ausim nec immerito, nullam totius corporis partem reperiri, neque functionem observari posse, quin ab illo, labem aliquam haud aspernandam contraxisse videatur.

IV. His præmissis luculentius se prodit morbi subjectum; & profecto cuiusvis obvium erit Concipere, ubi præsertim sedem affigit, modo ad effectus ab hoc malo oriundos cautè attendatur, qui a nullo alio fonte exhauriri queant, quam à massa sanguinea, quicquid regerant Sennertus alii que ab illo tempore Medici Celeberrimi; utpote qui noxam omnem visceribus, & imprimis Lienis aut obstructo, aut ejusdem fermento depravato imputandam, mordicus contendunt. Quod (si tantorum pace virorum li-

berius loqui liceat) veritati adeo dissentaneum est, ut nihil in rerum naturâ excogitari, aut dici queat, quod ab illa magis abhorreat; Nam quoad prius, nimirum obstructionem, antopsia contrarium planè evincit, quandoquidem corpora defunctorum ab hoc morbo cultro anatomico exposita, viscera præsertim autem lienem intactum atque inviolatum ostenderint: quanquam inficias non eo quin aliter subindè eveniat (à particulis salino-acidis lymphæ viscosiore involutis, & circa lienis substantiam spongiosam stagnantibus) nihilominus tamen hoc ad morbi effectum potius, quam ad causam primariam esse referendum, indubitato constat; haud secus ac si in Hydrope non viscera, sed serum potius à debito tenore devians, culpanda veniunt; quod ad posterius postulatum est audax, istiusmodi fermentum acidum in liene reponi, à quo sanguis cæterique humores eum perluentes mutationem aliquam subeant, cum experimenta omnia ad hanc Hypothesin stabilendum excogitata, tentantium votis minimè responderint: ac insuper Clariss. Bohny examen luculentissimè ostendit rem longe aliter habere, utpote qui lienis frustulum lacti incoxerit nulla subsequente ejusdem coagulatione, quod necessariò fieri oportebat modò acidi alicujus vestigia minima huic inessent.

V. Stet itaque immotum atque extra omnem dubitationis aleam positum, massam sanguineam (illæscæ aut labefactæ sanitatis fontem & scaturiginem uberrimam) hujus affectus subjectum primarium esse, uti signa ejus pathognomica affatim testantur, eamque non modo simpliciter, sed secundum omnes sui partes constituentes affectam, contaminatam, & depravatam esse; unde haud abs re fore videatur, naturam ejus partesque componentes accuratius atque vicinè contemplari, quoniam secundum illud axioma philosophicum, contraria juxta se posita melius elucescunt, veruntamen cum hoc pensum ab altero mihi amicissimo eruditè admodum absolutum nuperrimè viderim, supersedebo, hac sola animadversione habitâ, licet quoad sensum liquor sit homogeneus & à natura constitutus, benignus admodum & mitis, particulisque Oleosis abundè refertus; veruntamen sub his particulæ omnes quæ vim agendi possident, amaræ scl. & Salsæ, acidæ & acerbæ, cum innumeris aliis reconditæ jacent, uti optimè animadvertit Divus Senex; quæ præ copia & viribus suis variis facultatibus sunt præditæ, & hæc quidem mixtione, & mutua inter se contemperatione neque cernantur, neque molestia hominem afficiunt, at ubi quævis harum secretæ fuerint, & per se extiterint, tum conspicuæ fiunt, & mortales variis discruciant laboribus, quo nihil re-

ctius,

ctius, elegantius nihil, & ad rem nostram illustrandam aptius offerri potest. Quamprimum enim Sales isti acidi & cum tempore quam maximè acres dominium rapiunt, & in actum deducuntur, illico erumpit hic morbus, cujus causa formalis in Salium illorum copiâ residet at nidulatur, & quibus luxuriantibus tota hujus purpurei torrentis *evaporata* subvertitur & divisa perit, uti liquet ex seri fluore, per crebras molestasque ex-
puitiones, sudores noctu plerumque infensissimos, Hydropes in morte terminantes, sanguinisque coagulationes & id genus plura alia. Vos tamen hoc monitos velim, quod Sal hicce præcipue peccans pro acido habendus est, qui cum tempore variam indolem acrem scl. austeram, acerbam, vitriolicam, aluminosam & sic deinceps induit unde huic morbo tot & tanta phænomena discrepantia. Quando enim Sal acidus cæteris supereminet, sanguinis coagulationem, grumositatem cum nigredine summa conjunctam parit; quando verò acris evadit partes sanguinis oleosas, fibrosas & ramosas dissecit, seri fluorem, gingivarum exesione, gangrenas &c. accersit, cum vitriolicus, austerus aluminosus alvi stipationem, raucedines, & hujus farinae symptomata alia inducit; & ni longum foret cætera symptomata, ab eodem quod ajunt ovo prognata, enodare juvaret.

VI. Causa procatartica & evidens proculdubio est aër, particulis hisce salino acidis plenissimè refertus & inquinatus, qui inter spirandum sanguini permistus, talem diathesin, qualem pro morbi causa formali constituimus, parturit; unde pro causa efficiente proxima meritò habendus est: fidem huic rei conciliant sequentia, quod in omnibus ferè locis mari adjacentibus cum primis grassatur, & tantum non endemius existit, quanquam male habentes (expertus loquor) circa victus rationem summam adhibuerint cautelam; ad hæc, haud minoris momenti argumentum defumendum est, ab incolis variorum Angliæ, Germaniæ & Galliæ locorum, à mari qnam longissime distitorum, & unà cum Scorbuticis nostris eodem victu ant haud multum ab simili utentibus, nihilominus ab hoc morbo immunes quodammodo degentibus. Haud omnino tamen negandum est, quin mali moris cibi, cæteræqueres non naturales, suum quoque symbolum ad malum commune conferunt, quatenus subjectum ad mali hujusce fomitem suscipiendum aptius reddunt & disponunt.

VII. Causæ remotæ penes ventriculum & intestina hospitant, quæ continuo chylum crudum pluribusque particulis acidis & acris scatentem sanguini suppeditant, unde morbum protractiorem, pariter atque acerbiorum

biorem reddi necesse habet; hujusmodi autem chylus non aliunde sobolescit, quam ex cibis dyspeptis falso-acidis & viscosis quibus delectantur quamplurimi Scorbutici, atque saliva qualicumque modo vitata, & ab indole genuina defciscens, malorum Lernæ calculum adjicit; Quinetiam frequens vini acidi ingurgitatio, vita sedentaria otioque sepulta, nec non immodicalibrorum prælectio, studiorumque intempestivus usus (à quorum omnium usu seu potius abusu, sanguinis motus retardatur, ejus exinde depuratio minus commode promovetur, fermentumque ventriculi à Spiritibus animalibus aliò avocatis iners redditur) quamplurimum conferunt.

VIII. Mirabuntur forsitan nonnulli, me succi nervosi nullam mentionem fecisse, cum tot & tanta symptomata ab ejusdem labe à quibusdam derivari solent. Profectò nullam aliam ob causam, quam quod ejusdem succi existentiam, aut saltem naturam minus rectè capere possim, etiamsi argumenta omnia à Viris Clariss. eruditione nulli secundis ad hanc Hypothesin stabiliendam prolata sedulò mecum pensitaverim; cum de factò nondum constat, talem, qualem volunt, dari succum, & insuper symptomata omnia ad hunc affectum spectantia, à sanguinis vitio quam lævissimè deduci queant, ni disquisitionis hujus limites transilire vererer; at tempus me avocet, ut ad prognosin hujus protinus memet accingerem, quæ Æsculapii filii ad famam apud vulgus aucupandam primas usque adhuc obtinuit.

IX. Prognosis hujus morbi non usque adeo difficulter erui queat, nam Scorbutum recentem, & in corpus quoad cætera sanum incidentem facillimè extirpari posse contendo, modo Æger per omnia sese medico morigerum præbet, inveteratum autem factum, & malignitatem quandam præ se ferentem, uti Clariss. Schachtius meminit accidisse Lugduni Batavorum 1669. plurimum fovere periculi palam est, atque haud immeritò Medicorum opprobrium (uti affectio Hypochondriaca) dici posse, quicquid gloriabundi jactant Circulatores, iidemque blaterones pervicacissimi, nam fermenta omnia depravata restituere, totius sanguinis crasin contaminatam & tantum non everfam ad pristinum vigorem redigere, ac insuper rerum non naturalium, cum primis aëris contagio obsistere, hic labor, hoc opus. Et ut id quod verum est & multiplici experientia comprobatum, ingenuè fatear & agnoscam, quamplurimis morbis gravioribus, ægros ad Orcum præcipitantibus viam sternit, non obstante Medicorum peritissimorum opera atque industria summa.

X. Ut

I N A U G U R A L I S .

X. Ut morbi hujus curatio Deo fav. ritè instituat, indicationes hæ sequentes ex ejusdem natura necessario profluunt, ut sordes primarum viarum protinus extrudantur eliminenturque sursum deorsumve prout natura verget, aut Medico visum fuerit; dein salia illa muriatica sanguinis nexum dissolventia attemperentur, volatili farentur, postea fermenta omnia & præ cæteris ventriculi, corrigantur & restituantur, & de rebus non naturalibus summa adhibeatur cautela, ex quibus morbi origo & curatio quamplurimum pendent.

XI. Quoad primam indicationem omnino mihi necesse videtur recrementa omnia primis viis stabilientia elutriare, ne alterantium vires, priusquam sanguinis massam pertingere queant, castrentur, ac proinde modo nihil vetet (viz. Sanguinis sputum, virium imbecilitas &c.) siquidem dyspesia, ructus acidi, Cardialgia, nausea, & materiæ cujusdem foetidæ eructatio, uti sæpius evenire solet) urgent, medicamentum emeticum ocyus propinandum, ex infusione Croci Metallorum, quæ omnibus aliis præferenda, quatenus operationem suam nunquam perficit, quin Sordes sursum deorsum efficaciter exterminare solet.

XII. Dein Cathartica mitiora ad hoc idem plurimum conferunt utpote quæ non modo ventriculi, verum etiam partium inferiorum sordes amendant, nec non ex arteriarum osculis in intestina dehiscentibus particulas quasdam effectas proritando eliciunt; atque haud ab re foret Catharticis semper admiscere medicamenta antiscorbutica ad hunc modum concinnata.

℞. Pil. Tartar. Quercit. ℞j.

Calomelon. gr. x. Salis Coch. gr. vj.

Resin. Jalap. gr. iv. Olei Caryoph.

Gut. ij. cum sufficient. quant. Elix.

Propr. fiant pil. n. quinque manè cum regimine exhibendæ & bis terve, prout medico visum fuerit, repetendæ.

Sin vero Apozema magis placeat sequens mihi cum primis arridet.

℞. Herb. Fumar. Tresol. Aq. Absynt.

Roman. an. M℞. Rad. Lapath. acut. Raph.

Rustic. præp. an. ℞ij. fol. Senn. ℞℞. Turperib.

Opt. Mechoach. an. ℞j. Bacc. Junip. Scm. Naut. an. ℞℞. Chalyb. &

Tartar. in nodulo ligat. an. ℞℞. Coq. lentè vase clauso in vini albi &

Aq. Fumar. an. ℞vj. ad tertiâ partis consumpt. Colat. depurata addendo,

Syr. Cichor. cum Rheo ℞℞. Spr. Carvi ℞j. Misc. fit Apozema cujus dimi-

dam partem capiat mane, alteramque die interposita cum debito regimine.

XIII. His præmissis via proximè patet ad magnam illam in hoc affectu indicationem, sanguinis Scl. depurationem, volatilisationemque adimplendam, per medicamenta anti-scorbuticorum nomine insignita, uti Cochl. Beccabung. Nausturt. utraq̃, Samb. Trefol. Aquat. Fumar. Rut. Murar. Hepat. Nobil. atque id genus herbas alias. Cum Rad. Lath. acut. Rhab. Monach. & veri, Raph. rustic. Polypod. Querc. Cortic. Tamarisc. Cappar. Lign. Saffaph. Sarf. Guaic. Sem. Nausturt. Cochl. Bacc. Junip. Flaved. Cortic. Aurant. Limon. Croc. Martis aper. Tart. Crud. & similibus; ex quibus ritè præparatis optima quæquæ seligantur & in usum quotidianum revocentur, Vina aut Cervisæ medicatæ, secundum Medici præscriptum usurpandæ, ad quemlibet haustum instillato sale quodam volatili cum Spiritu quodam Aromatico & Anti-Scorbutico, Oleo que appropriato, nobilitato; Quinetiam istiusmodi Sal. Volat. oleosum, liquidis omnibus ingestis commode admisceatur, & præsertim inter edendum, quandoquidem salivam hoc in affectu summe vitiatam corrigit & emendat, unde ventriculi fermentatio rectius procedit paragiturque.

XIV. Inter sales sanguinis edulcorationem promittentes, quam maxime commendantur sequentes, uti Sal. Absynth. Junip. Genist. Chalyb. Ocul. Cancr. Coral. rub. & alb. Margarit. præp. & eorum magisteria, cum sale volat. Tartar. Armoniac. Milleped. C. C. viper. Cran. Hum. Cochl. Beccab. &c.

XV. Denique ut fermenta depravata & tantum non adobruta, ad pristinum vigorem exuscitentur, cujuscunque generis Stomachica benè audiunt, ut Elix. Propr. Cum Alkali præp. Tetraphar. Clariss. D. Schacht, præceptoris mei multis nominibus meritò laudatissimi, Practicique Feliciss. Rad. Gentian. Acori, Zedoar. Ari præp. atque Pulv. ejus Compos. cujus effectus experiri olim non pœnitebit, cum herbis Stomach. & amaricantibus quæ ex abundanti apud Authores practicos passim occurrunt: Sæpius enim mihi in mentem subiit Divinam erga nos munificentiam nos satis mirari non posse, quandoquidem morbis, ob flagitia nostra indies admissa, de nobis quam optimè meritis, nunquam mortales excruciantur, quin medicamina ad eorundem vim & impetum refrænandum retundendumque manu plenissima porrigit, uti liquidò patet in hoc affectu in quo messem uberrimam passim administrat elargiturque.

XVI. Quod ad Chirurgiam attinet, parum emolumenti adferre solet;

nisi in morbi principio ubi V. S. ut plurimum prodesse solet, & cum recta ratione institui debet, quippe hoc pacto vas utcumque depletis, sanguis per totum corpus celerius trajicitur, ejus depuratio exinde promovetur, stagnatio præcavetur, dolores pleuram obsidentes & respirationi laborem facessentes, pleuritidemque æmulantes sedantur averruanturque Instituti nostri ratio, jam proximè exigit, ut de rebus non naturalibus verba faciamus, inter quas nobis se primo ac præcipue offert aër, cujus salubritatis conservandæ gratiâ, nostrâ quam maximè interest, itaque si fieri potest, is eligatur aër, à mari urbibusque fumosis, & tetricis odoribus quam remotissimus, nec non locis paludosis, nebulosis & similibus. E contra sit serenus, siccus & ad caliditatem potius quam frigiditatem vergens: summa cum cura evitentur animi pathemata, uti dolor, mœstitia, sollicitudo, curæ ædaces &c. à quibus omnibus spiritus animales, qui à sanguine Scorbutico, tali, qualis par est, copiâ, olim non fuere feggati, hac ratione magis magisque deficiunt, flaccescuntque unde è vestigio accersitur, & quamplurimum intenditur melancholia, morbi hujus comes tantum non inseparabilis, ea propter hunc Sagaciss. Riverius inter morborum melancholicorum classem rectissime retulit; in locum vero eorum substituuntur, hilaritas, lætitia, & cætera ejusdem generis, Modica quod attinet corporis exercitia, si in quovis morbo benè audiunt, uti extra omnem contraversiam res posita est, hic Cumprimis utilia, atque ad usum revocanda veniunt, uti curru-vectio æquitatio, lusus totum corpus exercentes, & hilaritatem commoventes; ex quorum usu sanguis stagnationi obnoxius, ad pristinum fluorem sollicitatur, corporis perspiratio, à qua plurimum pendet ejus depuratio promovetur, & Spiritus animales copiosiores exinde emergunt. Cibi sint eupepti & Euchymi, Salso-acidi, viscosi, fumoque indurati quam procul exulent, nec non dulcia quæquæ sub quibus reconditum jacet acidum perniciosissimum; Potus sit cervisia optimè dæfectata, herbisque anti-scorbuticis imprægnata, Vinum generosum corpore elanguiscente modicè porrigatur; atque in atrophia lactis usum quamplurimum laudo, cæterisque nihil proficientibus tempore opportuno aquas spadanæ repetat Ægrotus.

XVII. De Symptomatum curatione mihi proximè agendum foret quod cætervatim sese oculis nostris obijciunt; verum hoc modo dissertationis nostræ metas transilirem, ac quin etiam prima fronte liquet, morbi hujus pariter atque aliorum causis sublatis, cum tempore itidem eorum effectus auferri.

COROLLARIA.

I.

Omne animal ex ovo generari assero.

II.

Corporis nostri nutritionem per sanguinem fieri nego.

III.

In Hydropse Ascite cathartica fortiora, mitioribus esse praferenda statuo.

IV.

Salivationem in Scorbuto graviori pariter atque morbo Gallico Convenire affirmo.

F I N I S.